

Men er det virkelig regeringens holdning, at noget sådant kan gøres ved en regeringsbeslutning?

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Regeringen vil selvfølgelig nøje overholde de forpligtelser, man som regering har i sådan nogle tilfælde. Vi lægger vægt på, at disse spørgsmål bliver debatteret, og at Folketingets medlemmer og ikke mindst medlemmerne af Det Udenrigspolitiske Nævn bliver godt og grundigt orienteret, og det vil man blive hele vejen i den proces, der fører frem til en beslutning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 376

10) Til forsvarsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren oplyse, hvilke militære styrker der skal tildeles et kommende PFP-hovedkvarter i Karup, og hvilke opgaver der skal udføres af disse styrker?«

Skriftlig begrundelse

Morgenavisen Jyllands-Posten skriver den 31. oktober 1996, at ministeren har foreslået, at der oprettes et PFP (Partnerskab for Fred) hovedkvarter i Karup. Avisen betegner ligefrem dette som en Østersøkommando, og det er tanken, at denne kommando skal stå for planlægning og øvelse af fredsbevarende aktioner under PFP.

Umiddelbart må man enten antage, at der er tale om en spøg fra ministerens side, eller at hans udtalelser til pressen må være blevet misforstået. Det er i hvert fald svært at forestille sig, at ministeren i ramme alvor har foreslået, at der oprettes en militær kommando omfattende såvel NATO-lande som alliancefri lande, dvs. Sverige, Finland og de baltiske lande.

Det forekommer også meget vanskeligt at se, hvad en sådan Østersøstyrke skulle have som formål. Man kan næppe forestille sig såkaldte fredsbevarende styrker indsat i Østersøregionen. Derfor kan der kun være én forklaring, som kan skabe rationel sammenhæng i ministerens udspil, nemlig at det drejer sig om et forslag, der går ud på at liste Sverige og Finland ind i NATO ad bagdøren, samtidig med at ministerens kongstanke om at rykke NATO's grænser helt

frem til den russiske grænse indirekte også bringes nærmere. Hvis der afholdes militære øvelser i Baltikum under det påskud, at det drejer sig om et fredsbevarende Østersøkorps under PFP, kan det næppe undgås, at Rusland vil sætte spørgsmålstegn ved det forhold, at sådanne styrker holder deres øvelser så tæt på Ruslands grænser som muligt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har jo ved at læse de forskellige ting, der er offentligt tilgængelige om dette her, klart fået det billede, at der er tale om, at man opretter en slags venteværelse til NATO for de lande, der i første omgang ikke kommer med, men som den danske regering gerne vil have med.

Og på inspiration af samtaler med bl.a. en amerikansk general har ministeren så udformet sit projekt for en sådan Østersøkommando. Ministeren kan ganske vist ikke lide at bruge ordet kommando, men det er jo det, det drejer sig om.

Og det, som jeg synes er interessant at få afklaret, er rækkevidden af det militære samarbejde, hvad det kommer til at indeholde, hvilke beføjelser det får, hvad der f.eks. kommer til at foregå i Baltikum af militære aktiviteter.

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

NATO's integrerede militære kommandostruktur er en struktur bestående af en række hovedkvarterer, der har til formål at styre de militære styrker, som medlemslandene vælger at stille til rådighed for alliancen. Denne struktur er under forandring med bortfaldet af Øst-Vest-konfrontationen.

Det skal understreges, at de såkaldte artikel 5-opgaver er og fortsat vil være kernen i NATO-samarbejdet. Det er det samarbejde, der knytter medlemslandene i alliancen sammen.

De nye opgaver og NATO's åbning mod øst har imidlertid skabt behov for at se på en ændring af NATO's militære struktur, og forhandlingerne i NATO om en ændring af strukturen har stået på i det sidste års tid. Jeg vil fremhæve, at en ny struktur endnu ikke ligger fast, men at man drøfter forskellige modeller.

Enhedskommandoen i Karup går igen i alle modellerne under et nyt navn: Subregional Command North/East. Der er således enighed i alliancen om, at kommandoen i Karup skal bevares, men opgaverne for kommandoen vil blive justeret.